

Беседа Владике Артемија на празник светог краља Милутина 2019. године у манастиру светог краља Милутина у Бадовинцима

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Нека је благословен Господ Бог наш, браћо и сестре, који нас је благодаћу Духа Светога данас сабрао у овоме светом Божијем храму, да прославимо славу овога храма, овога манастира, да прославимо нашега славнога краља Милутина, његовога брата краља Драгутина и њихову матер краљицу Јелену. Да се Богу помолимо за себе, за наше ближње и сроднике, пријатеље, али и за цео наш многострадални и многогрешни народ српски.

Пре свега нека је срећна и Богом благословена слава данас овога манастира, нашем драгом оцу Симеону и његовој братији и свима вама који сте данас дошли да својим молитвама и својим присуством увеличамо ово дивно славље.

Свети краљ Милутин је један од славних наших владара из породице Немањића, од нашега родоначелника Стефана Немање и светог оца Нашег Саве. Преко 250 година та света лоза Немањића је управљала и владала Србијом и сви који су долазили као краљеви и цареви на престо српске државе они су били уствари пастири добри свога народа. Као што се и данас говорило у Светом Јеванђељу. Они нису били странци, они нису били освајачи, они нису били тирани, они нису били грабљивци, вуци у овчијим кожама, они су били истински пастири рода свога, бринули су о својој држави, о њеној граници, о њеном народу и о Цркви која је такође саставни део једне државе. Све су то уствари биле њихове бриге, у којима се нарочито истицао свети краљ Милутин у својој

ревности да очува Веру Православну у своме народу. Онда када су многи били поклекнули, кренули да праве уније са Ватиканом и Римом, он је био чувар Православља и зато је навлачио гнев тих западних земаља, а пре свега Ватикана и његовога папе, који су били љути непријатељи управо краља Милутина као његовога таквога става према Вери Православној.

Овај манастир посвећен је њему – светом краљу Милутину, али се данас помињу и остали из рода Немањића – свети преподобни Теоктист, уствари краљ Драгутин, брат Милутинов и њихова мајка краљица Јелена која их је одгајила, која их је васпитавала правој вери и која је такође Богу угодила својим честитим животом. Ти наши славни владари и пастири рода нашега, треба да буду и пример нама данашњим Србима који пролазимо велика и тешка искушења управо зато што немамо на челу, пре свега, некога који служи Богу, а онда себи и својој породици. Данас имамо друкчију ситуацију када су људи постали грамжљиви, да су постали себични, да су постали немарни за своју Веру Православну, али зато ми Православни народи смо дужни да ту Веру чувамо и очувамо онакву какву су нам предали наши славни и свети апостоли, преко нашега Светога Саве и осталих угодника из рода нашега, било да су или владари или свети епископи као што је Арсеније Сремац, кога смо јуче славили, као што је свети Владика Николај, преподобни отац Јустин и остали који су из рода нашега просијали и Богу угодили и од Бога прослављени били.

Нека би њиховим молитвама Господ даровао снаге и нама данашњим Србима иако нисмо ни владари ни Господари, али смо зато родитељи своје деце и своје породице, да се трудимо да ту Веру Православну усадимо у њих да би се име Божије славило у нашем народу на прави начин, да би се наша вера чувала чиста, неупрљана, неокрњена, неискварена, него као

што смо је примили, тако предамо нашим млађим
покољењима, да би се име Божије и име наших славних и
светих предака славило док је света и века и српскога имена
на овој земљи. Амин, Боже дај.